

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 96/2023
10.07.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Марија Томић, адвокат из ..., улица ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 151/23 од 06.06.2023. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 10.07.2023. године, након испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 151/23 од 06.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је дана 15.06.2023. године поднео жалбу Врховном суду преко Управног суда (примљену у Врховном суду 19.06.2023. године) против решења Управног суда Р4 у 151/23 од 06.06.2023. године којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 12989/19 као неоснован и одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Предлагач жалбу подноси због битних повреда одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Навела је да је дана 07.04.2023. године поднео приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 21 У 12989/19 у поступку враћања земљишта предлагачу и осталим учесницима, због тога што овај поступак траје преко 30 година, а по смерницама Европског суда за људска права период који треба ценити у смислу настале повреде права на суђење у разумном року почиње на дан покретања поступка. Другом учеснику у истом судском поступку усвојен је приговор ради убрзања поступка решењем Управног суда Р4 у 494/22 од 03.02.2023. године. До дана подношења жалбе овог предлагача од стране Управног суда није поступљено у складу са налогом из решења о усвајању приговора другог заинтересованог лица којим је наложено судији известиоцу да у року од месец дана од достављања решења предузме процесне радње ради правноснажног окончања предмета 21 У 12989/19. Чињеница да је расправа заказана за 04.07.2023. године не значи убрзавање поступка већ његово додатно продужавање с обзиром да тужилац у тужби није оспорио ниједну чињеницу

већ само надлежност првостепеног органа. Сматра да су неистинити наводи у образложењу оспореног решења да подносилац као заинтересовано лице у предмету Управног суда 21 У 12989/19 до дана одлучивања о основаности приговора није поступио по захтеву суда за доставу одговора на тужбу која је поднета 16.08.2019. године с обзиром да је подносилац тај захтев примила истог дана када и оспорено решење и то дана 12.06.2023. године. Погрешно су примењене одредбе Закона о заштити права на суђење у разумном року па је предложио да се жалба усвоји преиначи решење Управног суда Р4 у 150/23, утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у управном спору у предмету Управног суда 21 У 12989/19, затим да се наложи поступајућем судији да у року од 30 дана од дана пријема писменог отправака овог решења донесе и експедира странкама и свим заинтересованим лицима пресуду у управном спору и обавезе Управни суд да предлагачу надокнади трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 17. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, број 25/82, „Службени гласник РС“, број 6/15), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 18/20) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда Р4 у 152/2023 и Р4 у 151/2023, затим из решења Р4 у 494/22 од 03.02.2023. године и решења Министарства финансија Републике Србије број 461-02-000653/97-13 који су приложени уз жалбу утврђене су следеће чињенице: тужилац ПКБ „Воћарске плантаже“ д.о.о. Болеч у стечају поднео је дана 16.08.2019. године Управном суду тужбу против туженог Министарства финансија Републике Србије ради поништаја решења број 461-02-000653/97-13 од 16.04.2019. године у правној ствари враћања земљишта које је прешло у друштвену својину по основу ПЗФ којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Комисије за враћање земљишта Градске општине Сопот број 464-327/91 од 19.02.2019. године (исправљеним закључком број 464-327/91 од 04.03.2019. године) којим је утврђено право својине ББ и ВВ, оба из ... и ГГ из ... као и АА, ДД, ЂЂ, свих из ..., ЕЕ и ЖЖ, обоје из ... и ЗЗ из ..., све на непокретностима ближе означеним у првостепеном решењу. Поступајући по налогу суда од 20.08.2019. године тужени орган је дана 23.09.2019. године доставио суду одговор на тужбу и списе предмета.

Решењем Управног суда Р4 у 494/22 од 03.02.2023. године усвојен је приговор ДД из ... (једног од заинтересованих лица), утврђена повреда права на суђење у разумном року предмету У 12989/19 и наложено судији известиоцу да у року од месец

дана од дана достављања тог решења предузме процесне радње ради правноснажног решавања предмета број У 12989/19 као и да у року од 30 дана по истеку претходно наведеног рока обавести председника Управног суда о предузетим радњама. Судија известилац је поступајући по налогу Управног суда из решења Р4 у 494/22 од 03.02.2023. године ценећи значај предмета спора за подносиоца као и потребу хитног решавања предузео радње ради правноснажног окончања поступка тако што је у предмету У 12989/19 заказала усмену јавну расправу за дан 04.07.2023. године што произлази и из податка централизованог система за управљање предметима на стандардизован начин Управног суда САПС од 07.07.2023. године. Из истих података произилази да је дана 13.06.2023. године у предмету Управног суда У 12989/2019 поступак прекинут и да је дана 17.06.2023. године отказана усмена расправа иначе заказана за 04.07.2023. године, а из решења Управног суда 22 У 12989/19 које је здружено предмету Управног суда Р4 у 151/23 произилази да је утврђен прекид поступка, да ће се поступак наставити када наследници заинтересованог лица покојног ЗЗ, бившег из ..., преузму поступак или када их суд на предлог противне стране позове да то учине.

Оцењујући све чињенице и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у предмету Управног суда У 12989/19, понашање странака у поступку, поступање суда који води поступак као и природу захтева односно значај предмета спора за подносиоца као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања управно-судског поступка у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући при томе судску праксу и критеријуме Врховног суда, Уставног суда као и међународних институција за заштиту људских права Управни суд је нашао да је приговор неоснован, јер је поводом приговора, а након доношења одлуке Управног суда Р4 у 494/22 од 03.02.2023. године дошло до убрзавања поступка, јер је поступајући судија одмах предузела радње ради правноснажног окончања поступка тако што је заказала усмену јавну расправу за 04.07.2023. године.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлуке.

Имајући у виду све чињенице и околности од значаја за доношење правилне одлуке у овој правној ствари, Врховни суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 12989/19. Евидентно је да је тужба у тој правној ствари поднета дана 16.08.2019.

године и да је решењем Управног суда Р4 у 494/22 од 03.02.2023. године усвојен приговор ДД из ... која је једно од заинтересованих лица у предмету Управног суда У 12989/19 и утврђена повреда права на суђење у разумном року и наложено судији известиоцу да у року од месец дана од достављања тог решења предузме процесне радње ради правноснажног окончавања предмета као и да у року од месец дана по истеку претходно наведеног рока обавести председника Управног суда о предузетим радњама. Такође је евидентно да оваква одлука донета због тога што је од последње предузете радње у предмету У 12989/19 до подношења приговора наведеног заинтересованог лица ДД протекао неоправдано дуг период при чему подносилац приговора ничим није допринео да предмет не буде решен у периоду дужем од три године те је Управни суд у решењу Р4 у 494/22 од 03.02.2023. године сматрао да због неправовремених активности суда у периоду од подношења тужбе до подношења наведеног приговора није отклоњена неизвесност ДД у погледу очекиване правне заштите. Међутим, након доношења овог решења судија известилац је заказао главну расправу за 04.07.2023. године уз наредбу за достављање тужбе на одговор свим заинтересованим лицима, али је пре одржавања ове расправе утврђен прекид поступка због смрти једне од странака и то заинтересованог лица покојног ЗЗ, бившег из ..., због чега је отказана усмена јавна расправа заказана за 04.07.2023. године и донето решење о утврђењу прекида поступка 13.06.2023. године са одлуком да ће се поступак наставити када наследници покојног ЗЗ преузму поступак или када их суд на предлог противне стране позове да то учине. Поступањем судије известиоца у предмету У 12989/19 након доношења решења Р4 у 494/22 од 03.02.2023. године убрзан је поступак и постигнута сврха подношења приговора, а прекид управног спора због смрти једне од странака не може се сматрати неоправданим поступањем суда због кога је требало усвојити приговор предлагача и утврдити повреду права на суђење у разумном року.

Имајући све напред наведено у виду, Врховни суд је оценио да су наводи жалбе предлагача неосновани па је на основу одредаба члана 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача као неосновану.

Врховни суд је одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку.

Судија
Јелена Ивановић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић